

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 523/2026
14.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К.бр.3/25 од 26.11.2025. године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.14/26 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К.бр.3/25 од 26.11.2025. године и Вишег суда у Пироту Кж1 бр.14/26 од 19.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К.бр.3/25 од 26.11.2025. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у наведеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. О трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 бр.14/26 од 19.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Ћирића и потврђена пресуда Основног суда у Пироту К.бр.3/25 од 26.11.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Ћирић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд

усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Ћирић у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати и то на извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Пирот Кт.бр.308-349/24 и крим-техничкој документацији Пу Пирот од 29.06.2024. године, у којој се налазе фотографије на којима је приказана преписка путем СМС порука фотографисана у мобилном телефону ББ, која је вођена између ње и лица које је у њеном телефону меморисано под именом „...“, са бројем телефона .... Свој став бранилац образлаже наводима да фотографије преписа телефонских порука, које је оштећена предала полицијској управи у Пироту, који су извршили њихово фотографисање, без присуства окривљеног или његовог браниоца, при чему није утврђено да ли је остварена са бројем телефона који користи окривљени и да ли одговара преписци са броја телефона окривљеног, не може представљати законито прибављени доказ, нити се ценити на основу члана 16. став 3. ЗКП. Ово из разлога што су применом одредбе члана 138. став 4. ЗКП преписи телефонских порука могли бити предмет оцене од стране суда само уколико су потврђени другим доказним средствима, а што није случај у овом поступку. Бранилац окривљеног истиче да су на овај начин повређене и одредбе члана 133. став 1., 135. став 1. и 3., 155. и 158. став 1. ЗКП, те да електронски записи нису ништа друго до електронски подаци, а који се изричито спомињу у вези са уређајима за аутоматску обраду података, те сагласно наведеним одредбама, могу се прикупљати као доказ на основу претресања уређаја за аутоматску обраду података, односно приликом вршења увиђаја на мобилном телефону може се привремено одузети само уређај као извор електронског доказа, али се не могу одузети прикупљени рачунарски подаци као исправе, у њих се може остварити само увид, односно прикупљање рачунарских података из мобилних телефона је могуће искључиво на основу претресања, како је то предвиђено одредбом члана 152. став 3. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је у извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Пирот Кт 308-349/2024 од 01.07.2024. године констатовано да је дана 29.06.2024. године извршено КТ фотографисање лица места које је извршено у просторијама ПУ Пирот и то порука у мобилном телефону ББ, послатих са броја телефона ББ, меморисаног у њеном телефону као „...“, а фотографисање је извршено у присуству подносиоца захтева, те је у извештају још наведено да је ББ пријавила АА да је, пошто је од њега затражила на зајам 50 евра до краја месеца, отишла код њега кући

како би узела новац и након попијене кафе, АА је почео сексуално да је узнемирава, тако што је ставио њену руку у његов шортс, затим извадио свој полни орган и терао је да му седне у крило, те да јој је слао поруке увредљиве и претеће садржине. Поред извештаја, у списима предмета се налази и фотодокументација у којој се налази 14 фотографија које приказују изглед карактеристика телефона које је приказала ББ, те преписка путем смс порука фотографисана у мобилном телефону ББ, а између ње и лица које је у њеном телефону меморисано као „...“, са броја телефона ...

Из записника о испитивању сведока пред јавним тужиоцем ОЈТ у Пироту дана 09.09.2024. године и из записника са главног претреса пред Основним судом у Пироту одржаном дана 20.10.2025. године, произилази да је оштећена у својим исказима описивала садржину СМС порука које је слао окривљени, а на главном претресу одржаном дана 19.09.2024. године, Основни суд у Пироту је извршио увид у извештај о форензичком прегледу лица места Кт. бр.308-349/24 од 01.07.2024. године.

Одредбом члана 152. став 3. ЗКП је прописано да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима на основу наредбе суда и по потреби уз помоћ стручног лица.

Врховни суд, с обзиром на претходно изнето, налази да одредба члана 152. став 3. ЗКП није повређена, с обзиром да у конкретном случају није вршено претресање мобилног телефона окривљеног, већ су суду достављени подаци добијени фотографисањем екрана мобилног телефона сведока оштећене ББ, којима су употпуњени наводи које је изнела у својим исказима датим пред замеником јавног тужиоца и судом, па се питање њихове веродостојности разматра у доказном поступку.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице које се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин, а у ставу четири истог члана, да се веродостојност садржаја исправе, осим исправе из става 2. истог члана, утврђује извођењем других доказа и оцењује у складу са чланом 16. став 3. ЗКП.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је суд, у току доказног поступка, фотографије екрана мобилног телефона оштећене ББ извео као писани доказ, у конкретном случају није ни вршено претресање уређаја - мобилног телефона оштећене, већ се ради о подацима добијеним фотографисањем екрана мобилног телефона оштећене, које је она, у циљу заштите својих интереса, само приказала овлашћеним лицима МУП-а ПС Пирот и којима је поткрепила своје тврдње везано за радњу извршења кривичног дела. С тога, наведене фотографије, по ставу овог суда представљају исправе које су подобне да се користе у кривичном поступку, а њихову веродостојност суд је утврђивао и ценио у контексту осталих изведених доказа, по слободном судијском уверењу.

Имајући наведено у виду, Врховни суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 3) ЗКП, навођењем да је изрека пресуде неразумљива, јер се у истој не наводе чињенице и околности које чине обележје кривичног дела, односно да није наведено да је радња извршења предузета у намери повреде достојанства оштећене, нити је описана последица, односно да је радња извршења код оштећене изазвала страх или непријатељско, понижавајуће окружење.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да догађају који се одиграо у кући окривљеног није присуствовао нико, осим окривљеног и оштећене, па се оцена одбране и исказ оштећене може утврђивати искључиво на основу посредних доказа, а да су током поступка испитани сведоци ВВ и ГГ, који су комшије окривљеног и који су у свом исказу демантовали наводе оштећене, наводећи да су и окривљени и оштећена заједно изашли из куће, да је окривљени испратио оштећену до капије и да су се пријатељски разишли уз поздрав „ћао, ћао“. Самим тим, према наводима из захтева, нису потврђени наводи оштећене да је сама изашла из куће окривљеног, а да је он изашао када је она била на капији, нити су видели било шта неуобичајено на страни оштећене, као што је узнемиреност или бежање. По оцени браниоца, кривица окривљеног се не може заснивати само на основу закључка суда да оштећена и саслушани сведок нису имали разлога да неосновано терете окривљеног, посебно имајући у виду да постоји разлика у исказима оштећене и сведока ДД, а притом суд не даје аргументе због чега сматра да су искази сведока ВВ и ГГ дати у циљу помоћи окривљеном. Бранилац још истиче да је суд погрешно утврдио да је оштећена одмах пријавила догађај полицији, с обзиром да то не произилази из материјалних доказа јер је извод из дневника догађаја сачињен дана 29.06.2024 године, а не 27.06.2024.године.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на, према сопственом ставу, погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Како повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 3) и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић